

ANI HA'MEHAPECH BE'CHARARAH

Talmudic Intrigue in: Real Estate, Party Brownies, Dating and Dream Jobs

We live in a world of finite resources, and it is inevitable that we occasionally end up at odds with others, each side vying for exclusive rights to certain resources. These disputes may be over a house, a car, employment, or even a spouse.

In the process of seeking to buy a dream home or dating a prospective spouse, we may find ourselves trying to outmaneuver others who have the same goal. This is called "competition." When two or more people compete for a single resource, one of them will ultimately achieve his goal at the cost of the others. On the one hand, the Talmud (Bava Batra 21b) generally endorses competition, in spite of the fact that somebody will end up losing out. That's life.

On the other hand, not all competition is *fair competition*; not every "that's life" *ought to be* part of life. Judaism provides a framework for what competition is considered legitimate, and which crosses the "red lines."

This *Thinking Gemara* shiur will examine a fascinating tenet of Talmudic law that addresses fair competition: the concept of *ani ha'mehapech be'chararah* (a pauper searching for bread), which implies concrete restrictions on what is considered fair competition.

KEY QUESTIONS

- When is competition considered fair, and when is it unfair?
- Are there any sanctions against unfair competing?
- Does the concept of unfair competition apply even to the acquisition of ownerless property?
- To which non-commercial fields does the concept of unfair competition apply?

CLASS OUTLINE

Section I. Ground Rules of Ani Ha'Mehapech Be'Chararah - Fair and Unfair Competition

Case 1: Negotiating to Buy the Weinsteins' Home

Section II. Ani Ha'Mehapech Be'Chararah in Acquiring Ownerless Property

Case 2: Swooping in on the Last Hot Brownie at the Paris JCC

Section III. Ani Ha'Mehapech Be'Chararah in Dating

Case 3: Going out with Rachel who is Already Dating Someone Else

Section IV. Fair Competition in Finding Employment

Case 4: Applying for a Position when the Employer is Imminently Closing with Another Candidate

Note: This shiur is not intended as a source of practical *halachic* (legal) rulings. For matters of halachah, please consult a qualified *posek* (rabbi).

This is how Kiddushin 59a looks in the classic editions of the Talmud.

עין משפם נר מצוה

נמ.

האומר פרק שלישי קידושין

ה א טושיע אהיע סימן לה מעיף י: ר ב מיי פיז מהלכות מכירה הלי י יא סמג עשין פנ טוש"ע ח"מ סימן קפג מעיף

ז ג מיי שם ופיע מהלי ליצות הלי ח נושיע שם ליצות הלי ח נושיע שם מי לו פעיף הי הלי ח נושיע חיות פיי מע פעי ה: מו פעי הי מי מי מו בי מיי מעלי הי מיי בו הי מיי מי מי מיי בו הי מיי מי מיי מלי לישות הלכה י מתג עשון מת נישיע להיע סיפון מ ספיף נישיע להיע סיפון מ ספיף

לו מיי כיד מהלכום מרומות בלי ע שעשים ייד מיים עון שלל בעיף לו: יא ח מיי כיד מהלכות ערובין כל עו ממל מיים בשין ג מעשים להיים מיים קמא ספיף עו: בע מיי כיא מהל כלים הלכה יו

מוסף תוספות

א. (פ׳) כן קמיה אכיו וגילה לאדם שלא בפניו. רש"י לעיי מה: ד"ה ודלמא. ב. ופי' ד"ו ו. ראינו נקרא דשע דחייו קודמין לכל אדם. ריטב־א: ולכתחילה יכול לעשות כן וליכא משום ועשית הישר ורטוב. ריין. ז. ופרשיי התם כגון שארב דג אחד לצודיו שהדייגים אחרים הבאים לפרוש מצודותיהם מרחיקין

תום' ר"י הוקן

בם". לא יהבוה ניהליה. לא
היו רוצים לחתה לבנו.
איבעיא ליה לאודועי, להבן
קורם שיקרשנה להוציא עצמי ממנהג רמאות ואסור לעשות כן, באגא ראלימי. בקעה של בעלי זרועות היתה ולא היו מניחים לקנות קרקע אצלם אלא לאדם שהיה נחשב בעיניהם. לאורועי. ש הניחו לו לקנותה בשנ קיום שיקחנה, מחפן עליה, לקנותה, קבליה, סיפן מלנותה, לרגל, כשדורשים בחלכות הרגל והיו כולם באים לקבל הרב, מדרה, באים לקבל באים באים עונה, פרשי מחנר לוכנת בה מן התפקר או שתונה לו בעל הבית, עייב, ולא נחירא דהא מקנת פיאה ודרף, על השאר אין לו כה כלום, נפל לו עליה " יבתוספתא (שם פ״ב ה״א) תני

לקדושי איתתא לבריה. ומיירי דחרלויי חרלי קמיה» ושחיק אמר לעיל (דף מה:) דלא חליף אינים דלשוייה שליח מקודשת מאי שנא התם דנקט לשון שליחות ששלחו לשם כך והכא נקט דמשוי אניו שליח אצל הכא דארצויי ארצי ושתיק דיאיכא למימר דסמיך

דמיירי בחררה של הפקר וקשה מהא דתנן בשנים אוחזין (ב״מ דף י.ם) ראה את המניאה ונפל לו עליה או שפירש טליתו עליה וצא אחר ונטלה הרי היא שלו וכן הא דקאמר התם (שם) מי שליקט מקלת הפחה ופירש טליתו עליה מעבירים אותו הימנה: ואמאי עני מהפך בחררה הוא ואומר ר"ח דאיסור דמהפך דנקט הכא לא שייך אלא דומא כשרולה העני להרויח בשכירות או כשרולה לקנות דבר אחד וחבירו מקדים וקונה והוי דומים דרב גידל ומש"ה קאמר דנקרא רשע כי למה מחזר על זחת שטרח בה חבירו ילך וישתכר במקום אחרד אבל אם היתה החררה דהפקר" ליכא איסור שאם לא יוכה בואת לא ימלא אחרתי ומיהו קשה מההיא דפרק לא יחפור המס (ב"ב דף כא: יי) דקאמר מרחיקין מן הדג כמלא רילת הדגי אע"פ שהוא של הפקר ונראה דהחם היינו טעמא מפני שהוא יוכד לאומנתו כי ההיא דקאמר התם (שם) האי בר מבואה דאוקי ריחיא ואתא בר מבואה ואוקי בהדיה מלי לעכובי עליה דקאמר ליה דקא פסקת לחיותאי ועוד אומר רבינו מאיר אביו של ר"ח" דמיירי כדג מת שכן דרך הדייגים להשים בתלודות דג מת והדגים מתחקפים שם סביב אותו הדג וכיון שוה פירש מלודתו תחילה וע"י מעשה שעשה זה מתחקפים שם סביב ודחי שחם היה חבירו פורש הוה כאילו גחל לו מויכול לומר לו תוכל לעשות כן במקום אחר ומכאן נראה למהר"ר יצחק שאסור למלמד להשכיר עצמו לבעל הבית שיש לו מלמד אחר בביתו כל זמן שהמלמד בביתו שמחתר שהוח משכיר שם ילך המלמד במקום אחר להשתכר שם אם לא שיאמר בעה"ב דאין רלונו לעכב המלמד שלו אבל אם שכר בעה"ב מלמד אחד יכול בע"ה אחר לשכור אותו מלמד עצמו ואינו יכול לומר לו הבעה"ב לך ושכור מלמד אחר דנימא ליה אין רצוני אלא לזה שהרי כמדומה לי שוה ילמוד בני יפה ממלמד אחר:

בתורת קידושין יהבינהו ניהלה לא בא אחר וקידשה וחזרה בה מהו ר' יוחנן

דיכור ומבטל דיבור איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש יביטל יאם עד שלא תרם ביטל אין תרומתו תרומה והא הכא דדיכור ודיכור הוא וקאתי דיכור ומכטל דיכור שאני נתינת מעות ליד אשה דכי מעשה דמו ולא אתי דיבור ומבמל מעשה

"איתיביה "השולח גם לאשתו והגיע בשליח או ששלח אחריו שליח ואמר לו גם שנתתי לך בטל הוא הרי זה בטל והא נתינת גט ליך שליח דכי נתינת

מעות ליד אשה דמי וקתני הרי זה בטל התם נמי כל כמה דלא ממא גימא לידה דיבור ודיבור הוא אתי דיבור ומבטל דיבור איתיביה ר"ל לר' ווחגן מפכל הכלים יורדין לידי מומאתן במחשבה ואין עולים מידי מומאתן אלא בשינוי מעשה

מעשה

יינטימטוא קטט כי זייאן ווני. בשם רי מאיר קונטין אותו ומיציאין היפנו את התלוש ואת המחובר. אלא ודאיו לא בתהרת דהפקף איירי אלי הדהרא כי האו גווגא מפקינן לה מיניה, אלא דומיא דהך עובדא שרוצה לקנותה או שישתכר עם בעל הבית כדי שיתפרוס, ובא אחר רעשה מה שהוא היה משתדל לעשות עם בעל הבית זה נקרא רשע, ומיהו אין מוציאין אותה מידו. רשע. שיורד לחיי חברו. קמייתא. ראשונה שלא קניתי מעולם ואם אמכרנה אינו סימן טוב. ארעא ררבנן. הפקר לתלמירים. מהו. דין אלו הקדושין. ואע"פ מידי. וחורה בה. אוך ששיטא שלא ממר בקרובותיה. אתי ריבור. דהשתא ומבטל דיבור (דרצו הקרושין ואיכא) ודנוררבתה בקרושין ואיבא) מעות לאשה הכל תלוי בדבורה וכדבור הוא תשוב.

מעשה. שיעשה בה מעשה לחלחלם שישברם או ינקבם וכן עד שלא יקבלו טומאה אין עולין מחורת קבלת טומאה שירדו במחשבה זו אלא בשינוי מעשה עד שיתחיל לשוף לשבץ ולגרר:

וקדש לי אשה פלונית במקום פלוני והלך וקדשה במקום אחר אינה חברו שלא שלחו לשם כך אלא אם יודמן לו במקום פלוני דרך אללה: עליו: עבי המהפך בחררה ובא אחר ונפלה בו'ב. פי' בקונטרס

ומאי שנא התם יידקתני האומר לשלוחו הכא רבותא קמ"ל והתם רבותא קמ"ל הכא רבותא קמ"ל דאי תנא שלוחו הוה אמינא שלוחו הוא דהוי רמאי דסמכה דעתיה סבר עבד לי שליחותי אבל חבירו דלא סמכה דעתיה אימא לא ליהוי רמאי יהתם רבותא קמ"ל דאי תנא האומר לחכירו הוה אמינא חבירו הוא דכי קדשה במקום אחר אינה מקודשת דסבר לא מרח אבל שלוחו דמרח אימא מראה מקום הוא לו קמ"ל מרבין חסידא אזיל לקרושי ליה איתתא לבריה קידשה לנפשיה והתניא מה שעשה עשוי אלא שנהג בו מנהג רמאות "לא יהכוה ניהליה איבעי ליה לאודועי סבר אדהכי והכי אתא איניש אחרינא מקדש לה רבה ייבר בר חנה יהיב ליה זוזי לרב אמריי זבנה ניהלי להאי ארעא אזל זבנה לנפשיה והתניא "מה שעשה עשוי אלא שנהג בו מנהג רמאות יבאגא דאלימי הוה (6) ליה לרב נהגי ביה כבוד לרכה כר בר חנה לא נהגי ביה כבוד איכטי לחלמידים: ליה לאודועי סבר אדהכי והכי אתא איניש אחרינא זבין לה רב גידל הוה מהפיך בההיא ארעא אזל רבי אבא זכנה אזל רב גידל קבליה לרבי זירא אזל רבי זירא וקבליה לרב יצחק נפחא אמר ליה המתן עד שיעלה אצלנו לרגל כי סליק אשכחיה אמר ליה עני מהפך בחררה ובא אחר ונמלה הימנו מאי אמר ליה :נקרא רשע® ואלא מר מאי מעמא עבר הכי א"ל לא הוה ידענא השתא נמי ניתבה ניהליה מר א"ל זבוני לא מזבנינא לה דארעא קמייתא היא ולא מסמנא מילתא™ אי בעי במתנה נישקליה ירב גידל לא נחית לה "דכתיב יושונא מתנות יחיה רבי אבא לא נחית לָה מְשום דהפיך בָה רב גידל לא מר נחית לה ולא מר נחית לה ומיתקריא ארעא ברבנן: וכן האומר לאשה התקרשי לי כו': לא בא אחר וקידשה בתוך שלשים מהו רב ושמואל דאמרי תרוייהו המקודשת יואע"פ שנתאכלו המעות מאי מעמא הני זווי לא למלוה דמו ולא לפקדון דמו לפקדון לא דמו פקדון ברשותא דמרא קא מתאכלי והני חשים ברשותא דידה קא מתאכלי למלוה גמי לא דמו מלוה להוצאה ניתנה הגי "אמר יחוזרת אתי דיבור ומבטל דיבור ריש לקיש אמר אינה חוזרת לא אתי

במ' ומחי שנה הסס. בפ' החים מקדם: דקסני החומר לשלוחו. כה

דמבר. האי משלח לא טרח האי שליח לבקשה לי במקום אחר ולא סמכה דעתיה לשוויה שליח אלא באותו מקום: מראה מקום הוא לו. אם תמנאנה שם קדשנה לי שם ואיני מטריחך למקום אחר ומיהו אם עבד עבד: לא יהבוה ניהליה. שלא רצו ליתנה לצורך בנו: ומקשינן איבעי ליה לאודועיה להולים עלמו מן מנהג רמחות: בחגם דאלימי. בקעה של בעלי זרוע היתה ולא יניחו לכל אדם לקנות קרקע אללס: מהפך בההיא ארעא. מחור עליה לקנותה: קבליה. קבל טעליה סיפר דברי לעקתו לר' זירא: לרגל. כשדורשין בהלכות הרגלים היו מקבלין פני הרבים: עני המהפך בחררה. מחזר אחריה לזכות כה מן ההפקר או שיתננה לו בעל הבית: נקרא רשע. שיורד לחיי חבירו: לא הוה ידענא. שרב גידל מחעסק בה: דארעא קמייתה. זו היה לי רחשונה שלקחתי מעולם: ולה מסמנה מילחה. שחינה סימן טוב שימכור אדם מקחו הראשון: ארעא דרכנן. הפקר ואע"פ שנתאכלו המעום. בתוך לי יום דכי בעו קידושין למיחל ליתנייהו למעות אפ"ה חיילי: לאו למלוה דמו. דנימא המקדש במלוה אינה מקודשתם: ולפו לפקדון דמו. דנימה הם לה נשתייר בה שוה פרוטה אינה מקודשת כדאמר בהחים מקדם ולעיל דף מו.) התקדשי לי בפקדון והלכה ומלאתו שנגנב או שנאבד אם נשתייר בו שוה פרוטה מקודשת כו": להולאה ניתנה. מקמי דניתחלי קידושין וכי אמר לה התקדשי לי בה לאו דידיה היא ולאו מידי יהיב אבל אלו לא ניתנו לה להוליאו אלא ע"מ שתחקדש בהן ולהכי כי אכלה דידה אכלה ולכי מטא זמנא שמקדש: ותורה כה. בתוך ל' אמרה חי חפשי בהן: כיעל אם עד שלא תרם ביעל. האומר לשלוחו לא ותרום וחזר ובטלו מלהיות שלוחו או בפניו או שלא בפניו: דכי מעשה דמו. ואע"פ שלא חלו מיד הוי מעשה מיהא לחול אחר שלשים והא דקרי ליה דיבור משום דלאו מעשה ממש הוא: והגיע בשלים. רבותה השתועינו בפגים. לכותה השתחשיק חבים שלה ילה החריו לשם כך הלה שפגע בו והמר לו הרי בטל ולה המרינן ללעורי בעלמה קה מכוין והכי מפורשת בפ׳ השולחים: כל כמה דלה משא גישא. ליד האשה לאו מידי הוא: יורדין לידי טומאה במחשבה. כגון גולמי כלים דאמר בהכל שוחטין (חולין דף כה.) כל שעתיד לשוף לשבן ולגרר ואמר המם דאכתי חסרוו מלאכה הוא וטהורים ואם חישב ב)עליה שלא לשוף ושלא לשבך הכיאתו מחשבה זו לידי גמר מלחכה מכחן ולהבח: וחין עולין מטומאתן. משקבלוה: אלא בשינוי

מסורת הש"ם

וש"נו, ד') ובספר חסידים סימן תחשט"ז חימה רב עמרס] ווטכר לקמן פה. ועי' נתעכלו פרש"י שאינן בעין וכ"א בנדרים], מ) גיטין לב: [נדרים כט:ן, ג) תרומות פ"ג מ"ד, דכלים כ"ב ספ"ג וספ"ו שכת נכ: נח: סוכה יג: (כלים ש' כה ת"ט מנחות כט.], פ) ("לא כה תיע מתחת נעון, 0) ו"לא לי לחביה להים דריים הבריים בריים בריים

תורה אור השלם ו. עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: משלי טו כו

הגהות הכ"ח (א) גם' באגא דאלימי הוה לרב ול"ל ותיכת ליה נמחק"):

מוסף רש"י

מובק רש"י
האוכר לשלוחו. לא וקדם
לי אסי במקום שלני והלך
קישט במקום אם לה אים
מקום שלני והלך
מקום למי של אים
מקום פלני וש של אים
מקום פלני שם לי שם
מקום פלני שם לי שם
בכרים עלי מפייני ואם מא לדי לשה
בכרים עלי מפייני ואמי א אים
בכרים, של קישון שאים
בכולם, מקידשו לאוכר לי
שיש וגדים כמו. הי יוחבן
אמר חודים במנים, הי יוחבן
אמר חודים, בעלי קרים אמר האורים הואיל ובטלמן קודם שיהו חלין. אתי דיבור ומבטל דיבור. מתחילה היתה מקודשת של ידי הריטור שנתרלתה נקדושין, למו דינור של חזרה ומכטל

מתנו לתענלים שומד איני. מקר לישום צלקן, דאיני חסר שום מלאכה, רסשמא מיד ראוי לשלקן, מקבל שותאה מד מקבל שומאה שיש ישישי המענים, חיסוב עליו לששום צלקן, דאיני חסר שום מלאכה, רסשמא מיד ראוי לשלקן ולדרגם חיסוב פעיל הציעות והפצלץ, אין מחסבתו מעטלקן ממודה קבלה מומאה וחסרה יוד. מחודה טומאה שידיה לכן, ואף על כי שעייין על נועליה משניל עליהן אין שלין מלקבל מומאה שהנה וח. אלא בשיצוי מעשה. עד שון אחתל שוכה יוד. מאה משים על העיר לעשות שנית, ידר לידי נייחסה ואם חוד וחיסה עלי לציעות הצללים לה בעל מתודת כלי לא טומא בכך עד שישן ב אימול דהי שיני מעשה שבות ובוא. אין עולים מידי טומאתן, אם נעמאה, אלה בשיעי מעשה, כעון כשברו שהיו ומוחות פהן.

SECTION I Ground Rules of Ani Ha'Mehapech Be'Chararah - Fair and Unfair Competition

Case 1. The Weinsteins had their house on the market for three months for an asking price of \$500,000 and several bids arrived way below range. The Schwartzes then came along, very keen to buy. They offered \$480,000, which the Weinsteins didn't formally accept. After three meetings and subsequent discussions, it was clear to all that a final resolution was near, and the price was decided at \$485,000. The night before the next scheduled meeting, the Weinsteins received an unqualified offer for their asking price of \$500,000 from the Goldbars, who were prepared to sign the next morning at 8AM.

What should the Weinsteins do?

- Call the Schwartzes and offer them to buy the house for the \$500,000 and if not, close with the Goldbars?
- Go ahead and sell straight away to the Goldbars?
- Ask the Goldbars to wait and see if they close the deal with the Schwartzes in line with their ongoing negotiations?

Source 1. Talmud Bavli, Kedushin 59a

Rav Gidel was negotiating to buying a certain piece of land. Rabbi Abba went and bought it. Rav Gidel complained to Rabbi Zeira about what happened. Rabbi Zeira passed the complaint on to Rav Yitzchak Nafcha. Rav Yitzchak Nafcha replied, "Wait until Rabbi Abba comes to me for the holiday." When Rabbi Abba visited, Rav Yitzchak Nafcha asked him [the following case], "If one poor person is going after a piece of bread and another comes and takes it, what is the law?" Rabbi Abba replied, "He is called a 'rasha' (a wicked person)." "So why did the master [you] do such a thing?" asked Rav Yitzchak Nafcha. He answered, "I did not know [that Rav Gidel had been negotiating to buy]."

ַרַב גִּידֶּל הְנָה מְהַפֵּיךְ בְּהַהִּיא אַרְעָא. אָזַל רַבִּי אַבָּא זַבְּנָה. אָזַל רַב גִּידֵל קַבְלֵיה לְרַבִּי זֵירָא. אָזַל רַבִּי זֵירָא וְקַבְלֵיה לְרֵב יִצְחָק נַפְּחָא. אָמַר לֵיה, "הַמְתֵּן עַד שָׁיִצְלֶה אֶצְלֵנוּ לֶרֶגֶל." בִּי סְלִיק אַשְׁבְּחֵיה. אָמַר לֵיה, "עָנִי מְהַפֵּך בַּחֲרָרָה וּבָא אַחֵר וְנָטְלָה הֵימֶנּוּ מַאי?" אָמַר לֵיה, "נִקְרָא רָשָׁע." "וְאֶלָא מַר מַאי טַעְמָא עָבַד הָכִי?" אָמַר לֵיה, "לֹא הֲנָה יָדַעְנָא."

Source 2. Rashi (Rabbi Shlomo ben Yitzchak), Kedushin 59a – The second person is threatening the first person's welfare.

He is called a wicked person – a rasha – because he takes away the other's livelihood.

נְקְרָא רָשָׁע - שֶׁיּוֹרֵד לְחַיֵּי חַבִירוֹ.

Source 3. Tosafot, Talmud Bavli, Kedushin 59a

Rabbeinu Tam says that this prohibition is only applicable if the poor person wants to earn money by hiring himself out or if one wants to purchase something and another preempts him and buys it, similar to the Rav Gidel episode. The second person is called wicked – for why did he go after that which the first person is working hard at attaining? He should go and earn money somewhere else.

וְאוֹמֵר רַבֵּינוּ תָּם דְּאִיסוּר דְּמְהַבֵּּךְ דְּנָקָט הָכָא לֹא שַׁיָיךְ אֶלָּא דַּוְקָא כְּשֶׁרוֹצֶה הֶעָנִי לְהַרְוִיחַ בִּשְׂכִירוּת אוֹ כְּשֶׁרוֹצֶה לַקְנוֹת דָּבָר אֶחָד וַחֲבֵרוֹ מַקְדִּים וְקוֹנֶה וְהַנֵי דּוּמְיָא דְּרַב גִידֵּל וּמִשׁוּם הָכִי קֵאָמַר דְנִקְרָא רָשָׁע כִּי לָמָה מְחַזֵּר עַל זֹאת שֶׁשָּרַח בָּהּ חֲבֵירוֹ זֵלֵךְּ וַיִּשִׂתַּבֵּר בְּמָקוֹם אַחֵר.

Source 4. Rema, Choshen Mishpat 237:1

[A person is considered a "rasha"] only when the terms have been agreed upon between the buyer and seller, and only the final act of transfer is lacking. However, if the price has not yet been agreed upon, because the seller wants a higher price and the buyer a lower price, it is permitted for someone else to buy the property.

ְּוְכָל זֶה לֹא מַיְירֵי אֶלֶּא כְּשֶׁכְּבָר פָּסְקוּ הַדָּמִים שֶׁבֵּינֵיהֶם, וְאֵין מְחוּסָרִין אֶלָּא הַקְנְיָן. אַבָּל אָם מְחוּסָרִין עֲדַיִין הַפְּסִיקָה, שֶׁהַמּוֹכֵר רוֹצֶה בְּכָךְ וְהַקּוֹנֶה רוֹצֶה יוֹתֵר בְּזוֹל, מוּתָּר לְאַחֵר לִקנוֹתוֹ.

Source 5. Shut Avnei Nezer, Choshen Mishpat 17

If the seller decides not to sell to the first customer, the halachah of ani ha'mehapech be'chararah does not apply. In fact, the seller can always retract amidst negotiations with the first buyer and decide to sell to someone else, in which case it is permitted for a third party to buy from him, since the seller wishes to sell to the third party and not to the original buyer. The prohibition only applies when a third party initiates an offer to the seller while the seller still intends to close the deal with the initial buyer.

בָּל זְמֵן שֶׁאֵינוֹ רוֹצֶה לְמָכְרָה לוֹ אֵין דִּין עָנִי הַמְּהַפֵּּךְ בַּחֲרָרָה. וְאָם כֵּן לְעוֹלֶם יָכוֹל הַמּוֹכֵר לַאֲחֵר, וְהָאַחֵר מוּתָּר לְקְנוֹת מִמֶּנוּ דְּכֵינָן שֶׁהַמּוֹכֵר רוֹצֶה לִמְכּוֹר לְהָאַחֵר וְלֹא לַלוֹקָחַ רִאשׁוֹן, שׁוּב אֵין אִיסוּר לְהָאַחֵר וְאֵין אִיסוּר רַק אִם הָאַחֵר הִתְחִיל עִם הַמּוֹכֵר בְּעוֹד שֶׁרָצָה לִמְכּוֹר לְהָרִאשׁוֹן.

Source 6. Ritva (Rabbi Yom Tov ben Avraham Asevilli), Kiddushin 59a

However, that which [Rabbeinu Tam stated elsewhere – quoted in Ramban, Bava Batra 54b] that whenever the second buyer is termed a rasha, beit din (the Jewish court) obligates him to return the money [and cancel the sale], is untrue...Rather, he is termed a rasha but is not obligated in any way to the original buyer.

מִיהוּ מֵה שֶׁכָּתַב הוּא זְכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה דְּכָל הֵיכָא שֶׁנִּקְרָא רָשֶׁע בֵּית דִּין מְחַיְּיבִין אוֹתוֹ לְהַחֲזִיר הַדָּמִים הָא לֵיתָא ... אֶלָא וַדַּאי דְּרָשָׁע מִקְרִי אַבָל אֵינוֹ חַיָיב בִּכְלוּם לָרִאשׁוֹן.

Source 7. Rabbi Yechiel Michel Epstein, Aruch Hashulchan, Choshen Mishpat 237:2

If the second buyer was not aware of the first buyer's negotiations towards purchase – and he therefore bought it – he is not termed a rasha. Nonetheless, it is considered an act of piety to permit the first buyer to buy the purchase, even in this case.

אָם הָאַחֵר הָיָה שׁוֹגֵג שֶׁלֹא יָדַע שֶׁהָרִאשׁוֹן מְהַפֵּךְ בְּדָּכָר זֶה לִקְנוֹתָהּ, וְקָנָה, אֵינוֹ רָשָׁע, וּמִדַּת חֲסִידוּת לְהַנִּיחָהּ לִפְנֵי הָרִאשׁוֹן גַּם בְּכִי הַאִי גַּוְנָא.

Rabbi Moshe Feinstein, however, writes that even if the second buyer entered the competition inadvertently, the full prohibition applies.

Source 8. Rav Moshe Feinstein, Iggrot Moshe, Choshen Mishpat 1:60

The Shulchan Aruch makes no mention of the distinction between the second buyer knowing or not knowing about the efforts of the first buyer to buy the purchase or to hire himself out. Rather, the halachah is stated without qualification, implying that even if the second buyer was unaware, if he doesn't wish to be termed a rasha he must sell the purchase back to the first buyer, or give the job to the first person.

הַנֵּה בְּשֻׁלְחָן עָרוּךְ חוֹשֶׁן מִשְׁפָּט סִיפָּן רלז לֹא הַזְכַּר חָלוּק בֵּין יָדַע הַשֵּנִי שָׁהָרִאשׁוֹן הָחֲזִיר אַחַר הַדָּבָר לִקְנוֹתָהּ אוֹ לְהַשְׁכִּיר עַצְמוֹ אוֹ לֹא יָדַע דִּסְתָּמָא נָאֲמֵר הַדִּין, מַשְׁמַע שֶׁאַף בְּלֹא יָדַע יֵשׁ עָלָיו חִיּוּב אָם אֵינוֹ רוֹצֶה לְהָקָרֵא רָשָׁע לְהַחֲזִיר וּלְמוֹכְרוֹ לְהָאשׁוֹן וְלִמְסוֹר הַשְּׂכִירוּת לָרָאשׁוֹן.

SECTION II Ani Ha'Mehapech Be'Chararah in Acquiring Ownerless Property

Case 2. The Paris JCC is holding an open house Chanukah party for university students and the Maccabee Beer has been finished off. But, there remains one steaming hot brownie with melting vanilla ice cream left over, which Daniel is making a full-steamahead maneuver to enjoy after a most rigorous game of spin the dreidel. He makes an Apache helicopter swoop with his right hand and just as he is about to grab the dessert, he notices someone to his immediate right who had actually started for the dessert before him, but had slower reflexes.

What should Daniel do?

- Enjoy the dessert by himself?
- Share it with the other guest?
- · Give it to the other guest?
- Return the dessert to where he found it?

Source 9. Rashi, Kedushin 59a

A poor person going after bread – he's either trying to acquire something ownerless or trying to get someone to give it to him as a donation.

עָנִי הַמְּהַפֵּךְ בַּחֲרָרָה - מְחַזֵּר אַחֲרֶיהָ לִזְכּוֹת בָּה מִן הַהֶּפְּמֵר אוֹ שֵׁיִתִּנָנָה לוֹ בַּעַל הַבָּיִת.

Source 10. Tosafot, Talmud Bavli, Kedushin 59a

Rabbeinu Tam says that this prohibition is only applicable if the poor person wants to earn money by hiring himself out or if one wants to purchase something and another preempts him and buys, as in the Rav Gidel episode. He's therefore called a wicked person – for why did he go after that which the other person is working hard at attaining? He should go and earn money somewhere else. But if the bread was ownerless there is no prohibition, for if he doesn't acquire this one he will be unable to find another.

וְאוֹמֵר רַבֵּינוּ תָּם דְאִיסוּר דְמְהַפֵּך דְּנָקט הָכָא לֹא שַׁיִיךְ אֶלָּא דַּוְקָא כְּשֶׁרוֹצֶה הָעָנִי לְהַרְוִיחַ בִּשְׂכִירוּת אוֹ כְּשֶׁרוֹצֶה לְקְנוֹת דָּבָר אֶחָד וַחֲבֵרוֹ מַקְדִּים וְמְשׁוּם הָכִי קַאָמַר דְּנִקְרָא רָשָׁע פִּי לָמָה מְחַזֵּר עַל זֹאת שֶׁטָרַח בָּה חֲבֵירוֹ זֵלֵךְ וְיִשְׂתַבֵּר בְּמָקוֹם בָּה חֲבֵירוֹ זֵלֵךְ וְיִשְׂתַבֵּר בְּמָקוֹם בְּה בְּזֹאת לֹא יִמִצָּא אַחַרָת. זַכָה בִּזֹאת לֹא יִמִצָּא אַחַרָת.

Source 11. Sema, Choshen Mishpat 237:2

According to Tosafot, the restriction on unfair competition applies only where the item can be purchased elsewhere, even if this entails making an effort. Those who argue [Rashi] maintain that even with regard to a gift and to acquiring ownerless property [which cannot be gained elsewhere] he is called a rasha, because another person is trying to acquire it, and it is considered as though the second person is taking it from the first.

מַה שָׁאִין כֵּן כְּשֶׁבָּא לִקְנוֹת דָּבָר דְּיָכוֹל לְהִשְׁתַּדֵּל לִקְנוֹתוֹ גַּם בְּמָּקוֹם אַחֵר אַף שֶׁיִהְיֶה לוֹ טִרְחָא בָּזֶה. וְהַחוֹלְקִים סְבִירָא לְהוּ דְּאַף בְּמַתָּנָה וְהָפְּקֵר נִקְרָא רָשָׁע דְּכִינָן דְּזֶה כְּכָר בָּא לִקְחָנּוּ וּלְקַבְּלָה הַרֵי זֶה הַשֵּׁנִי כְּנוֹטֵל בְּמַה שֶׁבְּבָר זָכָה בּוֹ הָרִאשׁוֹן.

Source 12. Shulchan Aruch, Choshen Mishpat 237:1

Some say [Tosafot] that if a person wishes to make an acquisition of an ownerless item, or to receive a gift from somebody, and another person comes and beats him to it, he is not called a rasha, because the item is not available elsewhere. The same principle applies to something that is being sold inexpensively, and cannot be obtained for the same price elsewhere: this is similar to an ownerless object, and it is permitted to buy it until it is actually purchased by a buyer. And some say [Rashi] that this does not make a difference. [The Rema adds:] The first opinion is the principle halachic ruling in this matter.

ְיְגֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁאָם בָּא לִזְכּוֹת בְּהֶפְּקֵר אוֹ לְּקַבֵּל מַתְּנָה מֵאַחֵר, וּבָא אַחֵר וְקְרְמוֹ, אֵינוֹ נִקְרָא רָשָׁע, כֵּיוָן שֶׁאִינוֹ דָּבָר הַמְּצוּי לוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר. [...] וְכֵן אִם קוֹנֶה לְקְנוֹתוֹ בְּזוֹל שֶׁאִינוֹ מוֹצֵא לְקְנוֹתוֹ כָּדְ בְּמָקוֹם אַחֵר, הַנִי כְמוֹ מְצִיאָה וְיָכוֹל לִקְנוֹתוֹ כָּל בְמוֹ שֶׁלֹא זָכָה בּוֹ הַקּוֹנְה. וְיֵשׁ אוֹמְרִים דְּלֹא שְׁנָא: הָגָה -וֹסְבָרָא הַרִאשׁוֹנָה נִרְאָה עִיקֵר.

Source 13. Sema, Choshen Mishpat 237:6

This means to say that even the latter opinion [meaning Rashi], which maintains that he is called a rasha even for ownerless items, agrees that if the person originally trying to acquire the item is rich, and another person comes to take it ahead of him – whether the item is ownerless or it is given as a gift – he is not considered a rasha, because [the rich person] will be able to attain the item elsewhere, though he might have to spend money on it. This is not significant, because he is wealthy – unless the item cannot be gained even for money, in which case the rich and the poor are equal.

פֵּירוּשׁ לִּסְבָרָא זוֹ הָאַחֲרוֹנָה דִּסְבִירָא לֵיהּ דְּאֲפִלּוּ בִּמְצִיאָה וְהֶפְּקֵר וְכֵיּוֹצֵא בָּזֶה נִקְרָא רָשָׁע מוֹדִים דְּאִם זֶה הַבָּא לִזְכּוֹת אוֹ לִקְנוֹת מְּחָלָּה הוֵי עֲשִׁיר וּבָא אַחֵר לִיטּוֹל מִלְּפָנִיו הֵן דְּבַר הָפְקַר אוֹ שְׁאָר דְּבָרִים הַנִּקְנִים בְּמַתְּנָה אֵינוֹ נִקְרָא רָשָׁע בְּכָךְ בְיַכוֹל לְהִשְׁתַּדֵּל עִנְיָן כָּזֶה מִמְּקוֹם וְיָכוֹל לְהִשְׁתַּדֵּל עִנְיָן כָּזֶה מִמְּקוֹם בְּמִים אֵין בְּכָךְ כְּלוּם כֵּיוָן דְּעָשִׁיר הָנְשִׁיר יָכוֹל לְהִשְׁתַּדֵל אֲפִילוּ הָנְשִׁיר יָכוֹל לְהִשְׁתַּדֵל אֲפִילוּ בְּדָמִים הָּבָזָה הַעַשְׁיר שַׁוֵה לֵעַנִי.

SECTION III Ani Ha'Mehapech Be'Chararah in Dating

Case 3. Several people independently had approached David over the past few months suggesting that he date Rachel. They all praised her and described her as having the attributes he has been searching for in a wife. David decided to go for it, but then heard back that Rachel is presently dating someone else. In fact, he heard that the relationship has been moving forward nicely over the past couple of weeks. A few days later, David received an email inviting him to the Mostein's, coincidentally cousins of Rachel, for Shabbat. They would like the couple to meet informally during Friday night dinner, and perhaps take a walk after dessert. David is in a quandary. He would like to meet Rachel, but is it appropriate under the circumstances, knowing she is dating someone else?

What should David do?

- Make a decision about meeting Rachel after she either becomes engaged or stops seeing the other fellow?
- Go ahead and meet Rachel anyway?

Source 14. Rambam (Rabbi Moshe ben Maimon), Mishneh Torah, Hilchot Ishut 9:17

If someone appoints an envoy to betroth a wife on his behalf, and the envoy goes ahead and becomes engaged to the woman himself, she is betrothed to the envoy. Yet, it is forbidden to do so, and whoever does so, or a similar action in the realm of commerce, is termed a rasha. הָעוֹשֶׂה שָלִיחַ לְקַהֵּשׁ לוֹ אִשָּׁה וְהָלַף וְקִדְּשָׁהּ לְעַצְמוֹ, הַבִּי זוֹ מְקוּדָּשֶׁת לַשָּׁלִיחַ - וְאָסוּר לַעֲשׁוֹת כֵּן, וְכָל הָעוֹשֶׂה דָּבָר זֶה וְכֵיוֹצֵא בּוֹ בִּשְׁאָר דִּבְרֵי מֶקָח וּמִמִּבֶּר נִקְרָא רָשָׁע.

Source 15. Aruch Hashulchan, Even Ha-Ezer 35:29

The Tur and the Shulchan Aruch do not write that he is called a rasha, because they maintain that for gifts and finds he is not called a rasha, and marriage is no worse than this. The Rambam, however, maintains that he is called a rasha for all matters [of unfair competition]... If he did not appoint him as an envoy, but only told him that when you go there [for your own reasons] betroth a certain woman on my behalf, and he went and betrothed her for himself, this remains deception, because he relied on him... yet it seems to me that in this case where he did not appoint him as an envoy, even the Rambam will concede that he is not termed a rasha, and only a fraud.

וְהַטוּר וְהַשֻׁלְחָן עֶרוּךְ לֹא
כָּתְבוּ דְּנְקְרָא רָשֶׁע דְּאָזְלוּ
לְשִׁיטְתַיְיהוּ בְּחוֹשֶׁן מִשְׁכָּט סִימָן
רְלֹז דִּבְמַתָּנָה וּמְצִיאָה לֹא נִקְרָא
רָשָׁע, עַיֵּין שָׁם, וְקְדּוּשִׁין לֹא נָּרַע
מָזֶּה. וְהָרַמְבַּ״ם סְבִירָא
מִזָּה. וְהָרַלְּעְנְיָן מִקְרִי רָשָׁע ...
אַם לֹא עֲשָׂאוֹ שָׁלִיחַ אֶלָּא אָמֵר
לֹוֹ כְשָׁתֹלֵךְ לְשָׁם קַדֵּשׁ לִי אִשָּׁה
פְּלוֹנִית וְהָלַךְ וְקִדְּשָׁה לְעַצְמוֹ
סוֹף סוֹף חַרֵי זֶה מִנְהַג רַכְּּאוֹת
בִּינָן שָׁזָּה סְמַךְ עָלָיו וְהוּא רִמָּה
אוֹתוֹ ... וְיֵרָאָה לִי דִּבְּכִי הַאי
גוְנָא גַּם לְדַּעַת הָרַמְבַּ״ם לֹא
נִקְרָא רַשַּׁע אָלָא רַמַּאי.

Source 16. Yam Shel Shlomo, Kiddushin Chap. 3, no. 1

Even according to Rashi, who explains that the bread is ownerless – even so we can distinguish and say that concerning betrothal there is no restriction, because of [the mitzvah] of [getting married for the purpose of] reproduction.

וַאֲפִילּוּ לְרַשִּ״י, שֶׁפָּרֵשׁ חֲרָרָה שֶׁל הֶפְקֵר, אֲפִילּוּ הָכִי נוּכַל לְחַלֵּק, דִּבְקְדְּשָׁה שָׁרִי, מִשׁוּם פָּרִיָה וִרָבִיָה.

Source 17. Rav Moshe Feinstein, Iggrot Moshe, Even Ha-Ezer 1:91

But if they have already decided to complete the shidduch, yet have not yet gone through the formal procedures with which the shidduch is completed, the halachah will depend on the law of ownerless property and gifts...It is proper for a God-fearing person to heed the last opinion, which is the opinion of Rashi.

If the acquisition or the writing of the *tena'im* [a formal declaration of betrothal] was made, it is forbidden for the sides to retract [without legitimate cause], and it is certainly forbidden for others to court her.

אַבָּל אָם כְּבָר הֶחְלִיטוּ לִגְמוֹר הַשִּׁדּוּדְ, אַךְ שֶׁצְבִין לֹא נַצְשֶׂה הַקְנְיָן שָׁנּוֹהֲגִין לַצְשׁוֹת בִּגְמַר שִׁידּוּכִין וְכַדּוֹמֶה, תָּלוּי זֶה בְּדִין הָפְקֵר וּמַתָּנָה ... מִן הָרָאוּי לִירֵא ה' לְהַחֲמִיר לָחוּשׁ לְסְבָרָא אַחֲרוֹ נְה שֶׁהִיא שִׁיטַת רַשִּ״י. וְאִם כְּבָר עְשׁוּ קְנְיָן אוֹ כְּתִיבַת הְּנָאִים ... כְּבָר חָל הַחֵרֶם שֵׁלֹא לַחֲזוֹר וּאָסוּר לַאַחֵרִם לָהִשְׁתַּדֵּךְ לָה.

SECTION IV Fair Competition in Finding Employment

Case 4. Nathan has been searching for a job for almost a year, without success. He recently saw an advertisement for a computer programming position at a large international company, and submitted his application. The company replied that he has called at the very last moment, because they were planning to close with another applicant that same night – but there's still time to come over for an interview, and the company is interested in seeing as many applicants as possible before closing. Nathan wants to know what to do: Is it permitted for him to apply for the job, knowing that the company is about to close with somebody else?

Source 18. Shulchan Aruch, Choshen Mishpat 237:2

It is forbidden for a teacher to hire his services to an employer who already has another teacher in his home, unless the person tells him: I do not wish to continue to engage the teacher. אָסוּר לִמְלַמֵּד לְהַשְּׂכִּיר עַצְמוּ לְבַעַל הַבַּיִת שֶׁיֵשׁ לוֹ מְלַמֵּד אַחֵר בְּבִיתוֹ, אִם לֹא שֶׁיֹאמֵר בַּעַל הַבַּיִת: אֵין רְצוֹנִי לְעַכֵּב הַמְלַמֵּד שֶׁלִי.

Source 19. Shulchan Aruch HaRav, Hefker 12

The same ruling applies for an employer who has not yet engaged a teacher, but another teacher has already offered his services. This is like the case of ani ha'mehapech be'chararah, and therefore it is forbidden to take the job from him.

הוא הַדִּין אָם אֵין הַמְלַמֵּר בְּבִיתוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת אֶלָּא כְּשֶׁכְּבָר בִּקִשׁ מִבַּעַל הַבַּיִת מְחִלָּה אַף שֶׁעֲדַיִן לֹא הַבְטִיחוֹ הַרֵי זֶה כְּעָנִי הַמְּהַבֵּּךְ בַּחֲרָרָה שֶׁאָסוּר לְאַחֵר לִּשְּׁלָה מִמֶּנוּ.

Source 20. Sema, Choshen Mishpat 386:10

A non-Jew made a business deal with a Jew to buy from him a certain amount of whiskey for a specified price. The deal was struck, and as a sign of its completion, they shook hands as customary. Following this, the non-Jew went to another Jew who lives in the same neighborhood, and asked him to make the same deal, without revealing that he had already spoken with the first Jew. The non-Jew's intention was that if the second Jew should offer a cheaper price, he would take the deal and retract from his original agreement.

The first Jew understood that something was afoot, and therefore sent a message to the second Jew, requesting that he not sell the non-Jew any whiskey, because he had already come to an agreement with him. The second Jew took no notice, and went ahead with the sale, at which the non-Jew retracted his agreement with the first Jew.

It appears clear that if the judges see no deception in the matter [on the part of the Jew], then the second Jew is not punished for his actions. This is because even if there is a prohibition against usurping another's business, this applies only to a non-Jew who is a regular client of a Jew, and the second Jew makes an effort to steal away the first Jew's client. Even though the first Jew sent the second Jew a message to refrain from selling whiskey to the non-Jew, the first Jew does not have the right to do so.

מַעַשָּׂה אֵירַע שֵׁבָּא עַכּוּ״ם וִעָשָׂה מַקַח עָם יִשִּׁרָאֵל לִקַח מִמֵּנוּ כָּךְ וִכָּךְ מִדוֹת יַיִן שַרוּף, כָּל מִדָּה בִּכָּךְ וִכָּךְ, וְנִגְמַר הַמֶּקַח בֵּינֵיהֶן כְּדִין הַתַּגָּרִים שַׁמַכִּים כַּף אֵל כַּף. אַחַר כָּךְ הָלַךְּ הַעַכּוּ״ם אָל יִשְׂרָאֵל אַחֶר הַדַּר בָּשָׁכוּנָתוֹ שֵׁלֹ יִשְׂרָאֵלֹ הָרָאשׁוֹן, וָרוֹצֵה לַעֲשׁוֹת עִמּוֹ גַם כֵּן מֵקַח, וָלֹא גִּילַה שֵׁכָּבַר דָּבֵּר עָם יִשְׁרָאֵל ֹהָרָאשׁוֹן - וָהָיָה כַּנָּנָתוֹ שֵׁאָם יוֹזִּיל לוֹ יִשְׂרָאֵל הַשַּׁנִי הַמֵּקַח, שֵׁיִקַּח מִמֵנוּ, וְיָנִּיחַ הַרָאשׁוֹן. ָוִישָׂרַאֵל הַרָאשוֹן הָרָגִּישׁ בַּדַבַר, שָׁלְכָךְ הָלַךְ בְּבֵית יִשְׂרָאֵל הַשַּׁנִי, וְשַׁלַח אָל יִשְׂרָאָל זֵה וּבְקָשׁ מִמְנוּ שַׁלֹא יִמְכּוֹר לוֹ יַיִן שַרוּף, כִּי כְּבֵר עַשָּה עִמּוֹ מֵקַח. וָלֹא הִשְׁגִּיחַ יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁנִי עַל זֶה, וְעָשָׂה מֶקַח עָם הָעַכּוּ״ם, וְלַקַח הָעַכּוּ״ם מִיָּדוֹ הַיַּיִן שָּׂרוּף - וּמִכּחַ זֶה לֹא קַנָּה ָהָעַכּוּ''ם מִיִּשִּׁרָאֵל הַרָאשון. נָרָאָה פַּשׁוּט דָאָם אֵין עַרָמָה בַּדֶבַר ַלְפִי רְאוּת הַדַּיָּנִים, דְאֵין עוֹנְשִׁין לִישִׂרָאֵל הַשִּׁנִי עַל זֵה, מֵאַחַר שֶׁהָעַכּוּ״ם מֵעַצָמוֹ בָּא אֵלָיו לְקַח מְמֵנוּ יַיִן שַרוּף, דָאַף לְמַאן דָאַמַר דָאָסוּר לְקַח מֵצַרוּפִיָא שֵׁל חֲבֵירוֹ הַיִינוּ דַּוִקָא בְּעַכּוּ״ם הַרָגִיל לְהִיוֹת עַסָק עָמוֹ וִיִשְׂרָאֵל הַשַּׁנִי מְהַדֵּר אַחַר הָעַכּוּ״ם שֶׁיִשְׂרָאֵל הָרִאשׁוֹן עַסַק עִמּוֹ וָהִשָּׁתַּדְּלֵהוּ לַעַסוֹק עִמּוֹ. ָוְאַף שֵׁשַׁלַח אָלַיו יִהוּדִי הַרָאשוֹן וּבִקשׁ מִמֶּנוּ שֶׁלֹא יַעֲשֶה עִמּוֹ מֶקַח לַאו כַּל כִּמִינֵיה לַעֲשׁוֹת לְנַפִּשׁוֹ הָזֵק עַבורו.

Source 21. Rabbi Yosef Fleischman, Alon Ha-Mishpat no. 13

A worker who is unable to find another job in the city is permitted, according to the majority of authorities, to offer an employer his services, even when the employer has already made up with another worker.

The reason for this is that the work, under such circumstances, is considered as ownerless property, which cannot be obtained elsewhere. According to most authorities the prohibition of ani ha'mehapech be'chararah therefore does not apply.

עוֹבֵד שָׁאִינוֹ יָכוֹל לִמְצוֹא עֲבוֹדָה אַחֶּרֶת בָּעִיר, לְדַעַת רוֹב הַפּוֹסְקִים מוּתָּר לוֹ לְהַצִּיעַ אֶת עַצְמוֹ לַעֲבוֹדָה אַף אֵצֶל מַעֲבִיד שֶׁכְּבָר סִבֵּם עִם עוֹבֵד אַחֵר. בִּיוָן שֶׁבְּאֹפֶן זֶה נֶחֲשֶׁבֶת הַעֲבוֹדָה כִּדְבַר הָפְקַר שֶׁאִי הֻפִּוֹסְקִים שָׁאֵין בָּזֶה אִיסוּר שֶׁל עָנִי הַמְּהַפֵּךְ בַּחֲרָרָה.

Source 22. Shulchan Aruch and Sema, Choshen Mishpat 237:2

Shulchan Aruch: However, if an employer employed a teacher, it is permitted for a different employer to hire the same teacher [by making him a better offer].

Commentary of Sema: This is not similar to the cases of a [purchase or] rental, because for matters of renting a house or item all are the same, whereas in education, each teacher is different, and therefore is considered as something that is uncommon. אַבָל אָם שָּׁכַר בַּעַל הַבַּיִת מְלַמֵּד אֶחָד, יָכוֹל בַּעַל הַבַּיִת אַחֵר לְשִׂכּוֹר אוֹתוֹ מְלַמֵּד עַצְמוֹ.

סמ״ע: אֵינוֹ דּוֹמֶה לְשְׂכִירוּת הַנַּ״ל דִּלְעֵיל בִּשְׂכִירוּת בָּתִּים אוֹ כֵּלִים כּוּלָם שָׁוִין הֵן מַה שָׁאֵין כֵּן בְּהַסְבָּרַת הַלְּמוּד וְעִיּוּנוֹ אֵין מְלַמְּדִים שָׁוִין וְהַנָה לֵיה כְּדָבָר שָׁאֵינוֹ מָצוּי הַנִּזְכָּר לְעֵיל וְקַל לְהָבִין.